

Мўминнинг безаги

11:00 / 02.09.2021 3307

Поклик – «Таҳорат» сўзи луғатда «тозалик ва озодалик» маъносини англатади. Шариатда эса, у таҳорат, ғусл, таяммум каби намоз ўқиш учун керакли покланишларга айтилади.

Ислонда поклик иймондан ҳисобланади. Ислон поклик ва покланиш ишларига ўта жиддий қарайди. Дунёда Ислондан бошқа ҳеч бир дин, тузум ёки фалсафа покликни ва озодаликни иймонга тегишли даражага кўтармаган.

Бир вақтлар Овруропа масиҳий дини ҳукмронлик қилган пайтда поклик гуноҳ ҳисобланган. Кишилар ўзига, кийим-бошига узоқ вақт сув теккизмаганлари билан фахрланганлар. Ҳозирда ҳам кўпчилик назарида поклик тиббий ёхуд шахсий озодалик иши ҳисобланади.

Исломда эса бу иймон иши бўлиши билан бирга, поклик бўлмаса, банданинг ибодати ҳам қабул бўлмайди. Исломда барча ибодатларнинг қабул бўлиши учун аввало, банданинг қалби, нияти пок бўлиши керак.

Қолаверса, ибодатларнинг қабул бўлиши учун инсоннинг бутун танаси, кийим-боши ва ҳатто ибодат жойи ҳам пок бўлиши шарт. Пок бўлганда ҳам каттаю кичик, кўзга кўринадигану кўринмайдиган барча нопокликлардан холи бўлиши керак. Ана шундоқ покликка эга бўлмаган банда Аллоҳга ибодат қила олмайди. Яъни, намоз ҳам ўқий олмайди, Қуръон ҳам ушлай олмайди.

Исломда ибодатларнинг қабул бўлиши – поклик асосида адо этилишига боғлиқ. Бизда поклик йўлида қилинган ҳар бир иш юқори баҳоланади ва уни қилган кишига улкан ажр-савоблар, олий мартабалар бор. Бу бобда ана шулар ҳақида сўз юритилади.

﴿نِيْرَةٌ طَمُّ لَأُبْحِيْ ۙ لَلْاُوْ اُوْرَةٌ طَيِّبَاتٍ ۙ نَأُوْبِحِيْ لِحَاجِرِهِ يَف﴾

«Унда покланишни яхши кўрадиган эрлар бор. Аллоҳ покланувчиларни яхши кўради». (Тавба сураси, 108-оят).

Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло ушбу ояти каримада покликни ва пок кишиларни мадҳ этмоқда. Пок кишиларни яхши кўришини эълон қилмоқда. Бу эса, Аллоҳ таоло томонидан покликка қанчалик эътибор берилишини кўрсатиб турибди. Бу ояти кариманинг ўзи барча инсонлар поклик учун интилиб, бутун дунё покланиш сари юз тутиши учун етарли!

لَا اِقْمَلَسُوْهُ يَلْعَلْ اِلَّا صَيِّبًا نَّجِلًا نَّعُوْهُ لَلْاِيْضَرَ رَزِيْرُهُ يَبْأَنَ نَمَفٍ ؕ ؕ وُضُوْلًا رَاثًا نَمَنَ نِيْلَجْحَمَ اَرْغَمَ اِيْقُلًا مَّوَيَّ نَوَعْدِيْ تَمُّ اِنِ اِدُوَادِ اَبْأَلِ اِسْمَخْلَا هَاوْرٍ لَّغْفَيْلَفُ هَتَّ رُغْلِيْ طَيِّبًا نَأْمَكْنَمَ عَاطَسَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Албатта, умматим қиёмат куни таҳоратнинг асаридан пешоналари оппоқ ва оёқ-қўлларида нур таралиб турган ҳолларида чақирилурлар. Бас, сиздан ким ўз пешонасидаги қашқасини узайтиришга қодир бўлса, шуни қилсин», дедилар».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаган.

مَلْسُومًا دُبَّعًا لَأَضَوْت إِذَا: لَأَقَمَّ لَسَوَّوْهُ لَعَلَّ لَأَلَّ لَأَصَّيْبَنَّ لَأَنَعُ هُوَ نَعَوَّ
عَمَّ هُوَ نَيَّعَبَ أَهَيْ لِرَطْنِ عَيْطِخْ لُكَّ وَهَجَّ وَنَمَّ حَرَّخْ هُوَ حَجَّ وَ لَسَعَفَ نَمُّومًا لَأَوَّ
نَأَكَّ عَيْطِخْ لُكَّ هُوَ دَيَّي نَمَّ حَرَّخْ هُوَ دَيَّي لَسَعَفَ إِذَا فِ، أَمَّا لِرَطْقِ رِخَّ آعَمَّ وَأَمَّا لَأ
لُكَّ تَجَرَّخْ هُوَ لِحْرَّ لَسَعَفَ إِذَا فِ، أَمَّا لِرَطْقِ رِخَّ آعَمَّ وَأَمَّا لَأَعَمَّ هَادِي أَهْتَشَّ طَبَّ
نَمَّ آيَقَنَّ حَرَّخْ يَّ تَحَّ أَمَّا لِرَطْقِ رِخَّ آعَمَّ وَأَمَّا لَأَعَمَّ هَادِي أَهْتَشَّ مَّ عَيْطِخْ
يَّ ذَمَّرَتْ لَأَوَّ مَلْسُومًا هَاوَرَّ، بِوُنُّ ذَلَّ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Вақтики, мусулмон ёки мўмин банда таҳорат қилса, бас, у юзини ювганида ўша сув ёки ўша сувнинг охирги қатраси ила унинг икки кўзининг назари орқали қилган хатолари юзидан тўкилади. Вақтики, икки қўлини ювса, ўша сув ёки ўша сувнинг охирги қатраси ила унинг икки қўли билан қилган хатолари тўкилади. Вақтики, икки оёғини ювса, ўша сув ёки ўша сувнинг охирги қатраси ила икки оёғи билан юриб қилган хатолари тўкилади. Шундоқ қилиб, у гуноҳлардан пок бўлиб чиқади», дедилар».

Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

عُغْلِبَتْ: لُؤُقَيَّ مَلْسَوَّوْهُ لَعَلَّ لَأَلَّ لَأَصَّيْلِي لَخَّ تُعَمَّسَ: لَأَقُ هُوَ نَعَوَّ
يَّئِئَسَّ نَأَوَّ مَلْسُومًا هَاوَرَّ. عَوْضُ وُلَّ أَعْلَبَّيَّ تَيَّي حَرَّ نَمُّومًا لَأَنَمَّ عَيْلِخَّ لَأ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади.

«У киши розияллоҳу анҳу мен ўз халилим соллаллоҳу алайҳи васалламнинг:

«Мўминнинг безағи таҳорат суви етган жойгача етади», деганларини эшитдим», деди.

Муслим ва Насайй ривоят қилишган.

نَمَّ: لَأَقَمَّ لَسَوَّوْهُ لَعَلَّ لَأَلَّ لَأَصَّيْبَنَّ لَأَنَعُ هُوَ نَعَوَّ لَأَلَّ لَأَصَّيْبَنَّ لَأَنَعُ نَمَّ
تَحَّتْ نَمَّ حَرَّخَتْ يَّ تَحَّ وَ دَسَّحَّ نَمَّ هَايَاطِخْ تَجَرَّخْ عَوْضُ وُلَّ نَسَّحَّ أَفَّ أَضَوْت
مَلْسُومًا هَاوَرَّ، يَّوَرَّ أَفَّطَأ

Усмон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким таҳорат олсаю таҳоратини чиройлик қилса, унинг хатолари жасаидан, ҳаттоки, тирноқлари остидан ҳам чиқиб кетади», дедилар».

Муслим ривоят қилган.

نَمَّ لِقَامِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَبَّ النَّعْ نَعْ هَلْ لِي صَرَّ رَمْعِ نَبَا نَع
يُذْمَرَّتْ لَأَوْ دَوَادُ وَبَأْ هَاوَرِ تَانَسَحَ رُشَعُ هَلْ بَتُّ كِرْهُ طِ لَعْلَعِ أَضَوَاتِ

Ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким таҳоратнинг устига таҳорат қилса, унга ўнта ҳасанот ёзилади», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Илм-фан Исломи дини амр қилган покликка риоя қилиш инсон учун, инсоннинг соғлиги учун, турли касалликларнинг тарқалмаслиги учун жуда зарур омил эканини аллақачон исбот этиб қўйган. Биз бу ишни динимиз бундан ўн тўрт аср олдин ибодат даражасига кўтаргани, иймоннинг ярми, деб эълон қилгани ҳақида фахр билан гапиришимизнинг ўзи етарли эмас! Балки бу амрларга амал қилиб, ҳаммага ўрнатилган бўлишимиз керак. Ўзимиз, кийим-бошимиз, турар-жойимиз, шаҳар-қишлоқларимиз, ҳамма-ҳамма тарафларимиз поклиги билан бошқалардан ажралиб туриши лозим. Чунки Аллоҳ таоло поклик ҳақидаги буйруқларини айнан бизга юборган.

Қуръони каримнинг поклик ҳақидаги оятлари аввало, сиз билан бизларга хитобан келган, қолаверса, бу ўрганаётган ҳадисларни ҳам Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларга қарата айтганлар. Демак, покликка амал қилишга ҳаммадан кўра мусулмонлар масъулмиз. Аллоҳга шукрлар бўлсинким, оз бўлса-да, динимиз таълимотларига амал қилинаётган жойларда ҳавас қиладиган покликка эгамиз. Ният шуки, энди бу соҳада тўлиқ озодликка эришадиган пайт етганини англашимиз керак.

وَبِ مَكَرَهِ طَيْبٍ لِّ أُمَّةٍ مِّنْ سَائِلَاتٍ مِّنْ مَّكِّيَّاتٍ لِّرَّزْنِيِّ وَ

«Ва сизларга осмондан у билан сизни поклаш учун сув туширур».

(Анфол сураси, 11-оят).

«Олам ва одам, дин ва илм» китоби асосида тайёрланди